

Dosarul nr. 2ra-847/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. C. Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz împotriva Svetlanei Viștac cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, a cheltuielilor de judecată, declararea nulității și anularea actului juridic

împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Svetlana Viștac, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco, casată integral hotărârea din 18 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și adoptată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea. A fost respins apelul incident depus de Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz

constată:

La 25 iunie 2018, Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Viștac cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 16 octombrie 2016, a fost încheiat un contract de împrumut, prin care dânsul, în calitate de împrumutător a împrumutat Svetlanei Viștac, în calitate de împrumutat mijloace bănești în mărime de 48 000 de euro, fapt confirmat prin recipisa scrisă și semnată de către pârâtă.

Termenul de restituire a sumei indicate, conform contractului, a fost stabilit de 1,5 ani, adică până la 16 martie 2018.

A remarcat că pârâta, contrar prevederilor art. 871 Cod civil, nu și-a onorat obligațiile asumate și nu a restituit suma împrumutată până în prezent.

Astfel, a reținut prezumția legalității actelor juridice, apreciind raportul juridic de împrumut apărut între el și Svetlana Viștac drept un act juridic valabil, care este

confirmat prin simplu înscris anexat la cerere, reieșind din cerința instituită de prevederile art. 210 Cod civil.

Pentru evitarea încasării forțate a sumei datorate, prin reclamația din 11 mai 2018, a solicitat de la pârâtă restituirea împrumutului, în termen de 5 zile de la recepționarea reclamației, însă, deși reclamația a fost recepționată de Svetlana Viștac la 17 mai 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție, ultima nu și-a onorat obligațiile și nu a restituit datoria de împrumut până în prezent.

Având în vedere prevederile art. 872 și 619 Cod civil, a menționat că suma dobânzii de întârziere constituie 3 424,44 de euro, fiind calculată pentru perioada 17 martie 2018-31 august 2018.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 514, 572, 585, 602, 619, 867, 869, 871-872 Cod civil, art. 39, 85, 94, 96, 166-167, 174-175 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Svetlanei Viștac în beneficiul lui a datoriei de împrumut în mărime de 48 000 de euro și a dobânzii de întârziere în mărime de 3 424,44 de euro, echivalent în lei conform cursului BNM la data executării, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de completare a temeiului acțiunii și de mărire a cuantumului pretențiilor, Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz a solicitat încasarea din contul Svetlanei Viștac în beneficiul lui a datoriei de împrumut în mărime de 48 000 de euro și a dobânzii de întârziere în mărime de 5 197,81 de euro, echivalent în lei conform cursului BNM la data executării, a cheltuielilor de judecată în mărime de 14 857,90 de lei, declararea nulității și anularea recipisei din 3 octombrie 2018, ca fiind o convenție încheiată prin dol, violență, leziune și afectată de eroare.

Suplimentar, a invocat că la 18 octombrie 2018, a depus o plângere la Procuratura mun. Chișinău oficiul Botanica, prin care a solicitat să fie atrasă la răspundere penală conform legislației în vigoare Svetlana Viștac, care împreună cu alte trei persoane necunoscute de gen masculin, la 3 octombrie 2018, l-au impus sub presiune și amenințare să scrie sub dictare o recipisă privind faptul că recipisele scrise din 2 decembrie 2013, 28 ianuarie 2015 și 16 octombrie 2016 le consideră nevalabile, prin ce personal semnează.

A solicitat ca urmărirea penală pe cauza dată să fie pornită conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 189 Cod penal - șantajul.

A comunicat că în cadrul ședinței de judecată din 24 septembrie 2018, pârâta intenționat a depus o cerere de amânare a ședinței de judecată, punând la cale acțiuni infracționale.

A subliniat reclamantul că în perioada 3 octombrie 2018, după ce a fost amenințat de Svetlana Viștac și cele trei persoane de gen masculin și până la 12 octombrie 2018, a fost în stare de stres de cele întâmplate, i s-a făcut rău și i s-a ridicat tensiunea.

Cu referire la prevederile art. 227 alin. (1), (2) Cod civil, a precizat că la caz eroarea este reprezentarea falsă a realității la încheierea recipisei din 3 octombrie 2018, adică reprezentarea greșită a situației faptice și anume, mențiunea că „recipisele din 2 decembrie 2013 le consider nevalabile”, este afectată de eroare,

deoarece părțile contractante a recipisei din 2 decembrie 2013 sunt Irina Stratulat (împrumutător) și Svetlana Viștac (împrumutatul), dar nu dânsul, astfel nu poate anula un contract la care nu este parte.

Reieșind din prevederile art. 228 alin. (1) Cod civil, a menționat că la caz dolul constă în inducerea lui în eroare de către Svetlana Viștac prin mijloace dolosive, viclene și minciuni pentru a-l determina să scrie sub dictare recipisa din 3 octombrie 2018.

Având în vedere prevederile art. 229 alin. (1), (2) Cod civil, a specificat că violența asupra lui a fost provocată de către Vsetlana Viștac, împreună cu alte trei persoane necunoscute prin constrângerea și amenințarea cu răfuiala fizică în privința lui, cu amenințare că îl vor da afară din casă, anume amenințare cu un rău injust, care i-a produs o temere și l-a determinat să scrie sub dictare recipisa din 3 octombrie 2018, pe care altfel nu ar fi scris-o.

Astfel, a evidențiat că fiind în vârstă de 70 de ani, s-a speriat și s-a temut de viața sa, era de unul singur acasă, ca consecință, amenințarea asupra lui i-a afectat consimțământul.

Recipisa din 3 octombrie 2018 a fost scrisă în condiții extrem de nefavorabile pentru el, fiind la o vârstă înaintată, foarte bolnav și care locuiește de unul singur, având necesitatea întreținerii pentru moment.

Prin hotărârea din 18 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea integral.

A fost încasată de la Svetlana Viștac în beneficiul lui Valerian Stratulat datoria în mărime de 48 000 de euro și dobânda de întârziere în mărime de 5 197,81 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial la data executării hotărârii și cheltuielile de judecată în mărime de 14 857,90 de lei.

A fost constatată nulitatea recipisei din 3 octombrie 2018 încheiată între Svetlana Viștac și Valerian Stratulat.

A fost încasată de la Svetlana Viștac în beneficiul statului taxa de stat neachitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 22 790 de lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a constatat că pârâta nu și-a executat obligațiile asumate față de reclamant, prin semnarea recipisei din 16 octombrie 2016, or nu a prezentat instanței careva probe admisibile și pertinente ce ar confirma faptul că suma restantă indicată în recipisă ar fi fost deja restituită creditorului, total sau parțial.

Prin urmare, prima instanță a conchis că Svetlana Viștac, prin neachitarea în termenele stabilite a sumei datorate, nu și-a onorat obligațiile asumate prin contractul de împrumut din 16 octombrie 2016, astfel, este întemeiată și urmează a fi admisă cerința privind încasarea datoriei în mărime de 48 000 de euro.

Cu referire la temeinicia pretenției din acțiune privind încasarea dobânzii de întârziere, prima instanță a stabilit că pârâta s-a aflat în întârziere în perioada 17 martie 2018-26 noiembrie 2018, iar conform calculului prezentat la materialele cauzei, dobânda de întârziere constituie suma de 5 197,81 de euro, care urmează a fi încasată din contul Svetlanei Viștac.

Prima instanță a reținut că recipisa din 3 octombrie 2018 a fost încheiată în baza unei erori considerabile, la fel, aceasta a fost încheiată prin leziune.

Prin decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Svetlana Viștac, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco, casată integral hotărârea din 18 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și adoptată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

A fost respins apelul incident depus de Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz.

Au fost anulate măsurile de asigurare a acțiunii, dispuse prin încheierea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că potrivit recipisei olografe din 3 octombrie 2018, Valerian Stratulat a scris personal că toate recipisele scrise la 2 decembrie 2013, 28 ianuarie 2015, 16 octombrie 2016, le recunoaște nevalabile fapt pentru ce personal semnează, fiind în deplinătatea facultăților mintale, fiind întocmită o nouă recipisă.

La fel, instanța de apel a stabilit că conform aceleiași recipise, Svetlana Viștac și-a asumat obligația de a restitui suma de bani lui Stratulat Valerian sau fratelui acestuia Iurie Stratulat, peste un an și jumătate, adică până la 3 aprilie 2020.

Respectiv, obligația Svetlanei Viștac față de Valerian Stratulat ce rezultă din recipisa din 16 octombrie 2016 de rambursare a sumei de 48 000 de euro până la 16 aprilie 2018, a fost înlocuită cu o novație, prin care a fost stabilit un nou termen al scadenței împrumutului.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că în aceste circumstanțe se constată netemeinicia pretențiilor formulate de Stratulat Valerian prin cererea de chemare în judecată.

Totodată, instanța de apel a menționat că Valerian Stratulat nu a prezentat instanței nicio probă în vederea demonstrării violenței din partea Svetlanei Viștac sau a terților la momentul întocmirii recipisei din 3 octombrie 2018.

Instanța de apel a conchis că temeiurile invocate de reclamant în vederea anulării recipisei din 3 octombrie 2018 și anume, art. 229 alin. (1) și (2) și 230 alin. (1) Cod civil, pot servi temei de declarare a nulității relative a actului încheiat, și nicidecum a nulității absolute.

A relevat instanța de apel că alegațiile reclamantului vizavi de pretinsa nulitate a recipisei din 3 octombrie 2018, au fost deja respinse de către organul de urmărire penală prin ordonanța din 26 decembrie 2018, prin care s-a refuzat în pornirea urmăririi penale pe circumstanțele expuse în plângerea din 18 octombrie 2018 de către Valerian Stratulat.

Prin urmare, instanța de apel a constatat netemeinicia pretenției reclamantului privind declararea nulității recipisei din 3 octombrie 2018, subsecvent urmează a fi respinse și pretențiile acestuia privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere în temeiul recipisei din 16 octombrie 2016.

Or, obligația Svetlanei Viștac față de Valerian Stratulat care rezultă din recipisa de împrumut din 16 octombrie 2016 de a întoarce suma de 48 000 de euro până la 16 aprilie 2018, s-a stins odată cu întocmirea recipisei din 3 octombrie 2018,

fapt ce nu denotă, însă, că sunt stinse obligațiile Svetlanei Viștac față de Valerian Stratulat de restituire a sumei menționate, deoarece prin recipisa încheiată la 3 octombrie 2018, părțile au înlocuit obligația veche cu o obligație nouă, fiind prelungit termenul la care obligația pecuniară a Svetlanei Viștac de restituire a împrumutului devine scadentă.

La 11 martie 2020, Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri în partea încasării de la Svetlana Viștac în beneficiul lui a dobânzii de întârziere pentru perioada 27 noiembrie 2018-10 aprilie 2020 în mărime de 10 200,33 de euro, echivalent în lei conform cursului BNM la data executării, precum și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în instanța de apel în mărime de 3 167,41 de lei și în instanța de recurs în mărime de 5 167,41 de lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată, lipsită de temei juridic și pasibilă de a fi casată integral, din motivul încălcării esențiale și aplicării eronate a normelor de drept material și procedural.

Instanța de apel și-a fundamentat decizia din 12 decembrie 2019, pe existența recipisei olografe din 3 octombrie 2018, însă fără să analizeze faptul dacă recipisele recunoscute nevalabile, sunt dintre aceleași părți, asupra aceluiași obiect și având aceleași temeuri sau dacă există o astfel de recipisă din 28 ianuarie 2015.

Prima instanță a reținut că recipisa din 3 octombrie 2018 a fost încheiată în baza unei erori considerabile.

A precizat că eroarea este reprezentarea falsă a realității la încheierea recipisei din 3 octombrie 2018, adică reprezentarea greșită a situației faptice și anume, mențiunea că „recipisele scrise din 2 decembrie 2013 le consider nevalabile”, este afectată de eroare, deoarece părțile contractante a recipisei din 2 decembrie 2013 sunt Irina Stratulat (împrumutător) și Svetlana Viștac (împrumutatul), dar nu dânsul, astfel nu a participat la întocmirea acestora și nu poate anula un contract la care nu este parte, mai mult cu atât și obiectul recipisei date este diferit - suma de 60 000 de euro.

Eroarea dată este considerabilă, în sensul că elementul asupra căruia reprezentarea este falsă a fost determinant pentru încheierea actului, astfel încât, dacă ar fi fost cunoscută realitatea, actul nu s-ar fi încheiat.

Prin urmare, instanța de apel în decizia contestată nici nu a combătut constatările primei instanțe în privința cerinței de nulitate a actului juridic afectat de eroare (art. 227 Codul civil) și nici nu s-a expus asupra acesteia.

A remarcat că dolul constă în inducerea lui în eroare de către Svetlana Viștac prin mijloace dolosive, viclene și minciuni pentru a-l determina să scrie sub dictare recipisa din 3 octombrie 2018.

Svetlana Viștac a profitat cu rea-credință de afecțiunea lui și anume, după ce dânsul a fost externat din spital la 2 octombrie 2018, a doua zi, la 3 octombrie 2018, l-a determinat să scrie sub dictare recipisa.

Eroarea provocată de dol atrage anulabilitatea actului juridic (recipisei din 3 octombrie 2018), oricare ar fi elementul actului juridic la care se referă această eroare.

A mai notat că violența asupra lui a fost provocată de către Svetlana Viștac și alte trei persoane necunoscute prin constrângerea și amenințarea cu răfuială fizică și psihică în privința lui, cu amenințare că îl vor da afară din casă, că o să stea la pușcărie, anume amenințare cu un rău injust, care i-a produs o temere și l-a determinat să scrie sub dictare recipisă din 3 octombrie 2018, pe care altfel nu ar fi întocmit-o.

Iar despre acest fapt a scris plângere la Procuratura mun. Chișinău, care se află în curs de examinare.

La fel, instanța de apel eronat a considerat că dânsul greșit a stabilit că la caz sunt aplicabile prevederile art. 230 alin. (1) Cod civil, or nu a demonstrat instanței faptul că are o vârstă înaintată, este bolnav și locuiește singur, sunt condiții extrem de nefavorabile, prin care a fost impus să semneze recipisa din 3 octombrie 2018.

A remarcat că, reieșind din probele anexate la materialele cauzei, vârsta înaintată de 71 ani ce se confirmă prin buletinul de identitate, starea sănătății lui nesatisfăcătoare, fiind internat în Institutul de Medicină Urgentă, unde a avut XXXXX și cu diagnoza XXXXX, se confirmă prin extrasul (epicriză) de la Institutul de Medicină Urgentă, extrasul din fișa medicală a bolnavului de staționar și trimitere-extras eliberat de Spitalul Clinic Municipal nr. 1, faptul că este XXXXX se confirmă prin legitimația de pensionar, iar faptul că locuiește singur se confirmă prin certificatul de căsătorie și certificatul de deces al soției, Irina Stratulat.

A subliniat că prejudicierea lui prin întocmirea recipisei din 3 octombrie 2018 are loc prin amânarea plății datoriei scadente în mărime de 48 000 de euro pe un termen de un an și jumătate de la data semnării recipisei, efectiv, intimetei i-a fost acordat termen suplimentar pentru stingerea datoriei, fapt care i-a prejudiciat interesele lui patrimoniale.

Având în vedere prevederile art. 199 alin. (1), 201 și 227 Cod civil, a remarcat că sunt contradictorii și eronate concluziile instanței de apel precum că temeiurile invocate de către el în vederea anulării recipisei din 3 octombrie 2018 și anume, art. 229 alin. (1), (2) și 230 alin. (1) Cod civil pot servi temei de declarare a nulității relative a actului încheiat și nicidecum a nulității absolute.

Totodată, a subliniat că în recipisa din 16 octombrie 2016 termenul de restituire este indicat 1,5 ani ce ar însemna 1 ani și 5 luni, dar nu 1,6 ani după cum eronat a concluzionat instanța de apel, indicând în termen de 1 ani și 6 luni.

A apreciat critic alegațiile Svetlanei Viștac în sensul că obligația acesteia față de el ce rezultă din recipisa din 16 octombrie 2016 de rambursare a sumei de 48 000 de euro până la 16 aprilie 2018, a fost înlocuită cu o novatie, prin care s-a stabilit un nou termen al scadenței împrumutului, or nu au fost prezentate probe pertinente și concludente în vederea contrazicerii sau invocării unor dubii asupra circumstanțelor ce au fost cu certitudine constatate de prima instanță prin prisma înscrisurilor anexate la materialele pricinii civile.

Concluziile aduse de instanța de apel în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece acestea sunt doar niște interpretări ale intimatei Svetlana Viștac, iar hotărârea nu poate fi bazată pe presupuneri, prin urmare, afirmațiile acesteia urmează a fi apreciate critic.

La fel, instanța de apel, contrar solicitărilor din cererea de apel, s-a expus asupra anulării măsurilor de asigurare a acțiunii, dispuse prin încheierea din 28 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, cerință care nu a fost solicitată de către Svetlana Viștac în cererile de apel.

Având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) lit. h), 775 alin. (1), 901 alin. (1) lit. e), (5), 942 alin. (1), (2) Cod civil (în vigoare din 1 martie 2019), a precizat că din contul Svetlanei Viștac urmează a fi încasată dobânda de întârziere în mărime de 10 200,33 de euro pentru perioada 27 noiembrie 2018-10 aprilie 2020.

La 19 mai 2020, în adresa Svetlanei Viștac și avocatului Eugeniu Glușenco a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Valerian Stratulat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 71 vol. II).

La 15 iunie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Svetlana Viștac, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco a depus referință la recursul declarat de Valerian Stratulat, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 9 ianuarie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 216 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 11 martie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valerian Stratulat, reprezentat de avocatul Vladislav Pantaz.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu